

[Karl Max Rasmussen.]
 behandling. Vi er positivt indstillet over for det, men har dog også vore betænkeligheder, idet forslaget, lige så vel som det kan bruges til at fremme en god udvikling, også kan bruges til at bremse den. Med de erfaringer, vi hidtil har haft med denne regering og den højtærede undervisningsminister, kan man jo få bange anelser. Men som sagt: vi vil medvirke positivt i et udvalgsarbejde om forslaget.

Ellen Strange Petersen: Hr. Karl Max Rasmussen har givet den historiske baggrund for lovforslaget. Det er nærmest at opfatte som et rettelsesblad til den lov om statsstøtte til visse private skoler, som blev vedtaget i juni 1969. Vi har tidligere, som hr. Karl Max Rasmussen også fremhævede, givet tilslutning til, at denne bestemmelse blev taget ud af de tidligere lovforslag og ført ind som en tilføjelse til loven om statsstøtte til private skoler.

Jeg vil gerne på mit partis vegne gentage den anbefaling, vi tidligere har givet, og medvirke til at få sagen bragt i orden.

Evan Jensen: Folketinget har tidligere stiftet bekendtskab med dette forslag, idet det var indeholdt i de tre lovforslag om de frie skoler, vi behandlede i sidste samling. Som allerede anført af tidligere ordførere var der i uddannelsesudvalget enighed om, at bestemmelsen hørte hjemme i tilskudsloven, hvorfor den ved ændringsforslag blev taget ud af de enkelte lovforslag om de frie skoler.

Forslaget, som det er fremsat nu af undervisningsministeren, kan jeg tiltræde på venstres vegne. Vi mener, at den lovgivning, der gennemførtes i samlingen 1968-69 om statsstøtte til de frie skoler, var rimelig og god for skolerne og giver disse et godt økonomisk grundlag at arbejde på. På den anden side er vi også af den opfattelse, at det er rimeligt, at ministeren godkender de lån, hvoraf det offentlige for 85 pct.s vedkommende skal betale renterne.

Der skal være den tilstrækkelige bygningsmæssige kapacitet til de frie skoler, så de kan løse deres meget vigtige opgave i vort skole- og uddannelsesbillede, men det må også erkendes, at det investeringsarbejde, der foretages, må være, for at citere:

„... rimeligt både i henseende til beskaffenhed og bekostning.“

Også på dette område må der være det fornødne indseende med udviklingen i statens udgifter. Derfor mener vi, at forslaget er rimeligt, og vi vil som sagt medvirke til, at det kan blive gennemført her i tinget.

Meta Ditzel: De foregående talere har jo gjort rede for, hvad problemet drejer sig om, så jeg vil kun tilføje, at vi også i mit parti går med til den praktiske ændring, der her er tale om. Det, der sker, er, at der bliver føjet et punkt til loven om støtte til de private skoler, hvor der i forvejen står, at der gives tilskud til leje af lokaler og arealer, således at der også kommer til at stå, at der ydes tilskud til renter af lån med pant i skolens faste ejendomme.

Da mit parti finder det rimeligt, at undervisningsministeren har en vis indsigt med, hvad der foregår med disse tilskud, kan jeg på mit partis vegne tiltræde forslaget.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg takker for modtagelsen af dette forslag, som jo sagt for femte gang er en konsekvens af forhandlinger, vi havde i udvalget i sommer. De forhandlinger, som måtte blive ønsket i udvalget inden lovforslagets endelige vedtagelse, deltager jeg gerne i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget for undervisning og uddannelse. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om statsstøtte til musikonservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg.

(Lovforslaget (nr. 40) findes i tillæg A, sp. 1223, fremsættelsen i tidenden sp. 341).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Niels Matthiasen: Der skulle ikke være grund til at gøre mange bemærkninger til dette forslag til lov om ændring af lov om

[Niels Matthiasen.]

statsstøtte til musikkonservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg, al den stund ændringsforslaget kun går ud på at udskyde revisionen af loven til næste år.

Ministeren begrundet det med, at den statsovertagelse af de tre konservatorier, som alle partier ved lovens vedtagelse i 1968 var indstillet på skulle finde sted nu, ikke kan foretages, fordi der ikke er fuld klarhed over konservatoriernes fremtidige funktioner og placering i forhold til de planlagte større uddannelsessteder. Ministeren oplyser, at man har taget skridt til nedsættelse af et udvalg med repræsentanter for alle interesserede parter, og ministeren har i sin fremsættelsestale oplyst om det kommissorium, dette udvalg skal have. Det er da så tilstrækkelig rummeligt, at næsten alt kan gå ind under dets formulering.

Jeg skal ikke forlange udvalgsbehandling af dette forslag, men jeg synes, det er meget væsentligt, hvis ministeren måske allerede kan give os visse oplysninger ved anden behandling. Kan han ikke det, kunne dette udvalg passende netop i år, hvor den nyordning af konservatorieundervisningen, man vedtog, har gennemløbet sin fulde rytme, foretage en undersøgelse af, hvordan tilgangen har været statskonservatorierne og landsdelskonservatorierne imellem, hvem det er, der rekrutteres til de forskellige konservatorier, hvor mange musikere vi i fremtiden kan påregne at få uddannet henholdsvis det ene og det andet sted, og vigtigst af alt måske foretage en analyse af, hvordan den musikpædagogiske uddannelse fungerer i forhold til behovet. Det sidste kommer vist ind under de almene musikkulturelle funktioner og muligheder.

Vi skal fra socialdemokratiets side acceptere udsættelsen af lovens revision. Jeg kan ikke helt frigøre mig fra en fornemmelse af, at udsættelsen kommer regeringen ganske godt tilpas. Ved lovens vedtagelse i 1968 talte man fra flere sider om, at når man ikke på daværende tidspunkt ønskede at lade staten overtage de samlede udgifter, var det bl. a. af hensynet til den statsfinansielle situation. Den er oprigtig talt blevet noget værre siden dengang, og det vil så være endnu mere bekvemt i dag at udskyde loven og vinde tid.

Det svarer også godt til, at man ved gen-

nemlæsning af statsministerens åbningstales skriftlige del, den del, der omhandler uddannelses- og kulturpolitikken, bliver klar over, hvor lidt man har tænkt sig at gennemføre på det område, kulturministeriet dækker, i denne samling. Ved siden af denne lov vedrørende konservatorierne har man kun tænkt sig at få gennemført en revision af tilskudsreglerne i loven om kunstmuseer og kulturhistoriske lokaliteter og få revideret films- og biografloven, hvad der ikke koster ministeriet én øre, al den stund det er biografafgiften, der dækker udgifterne ved denne lov.

Det er unægtelig et meget beskedent oplæg fra kulturministeriets side for det kommende år, og når man samtidig kan konstatere, at kulturministeriets andel i statens samlede udgifter er faldet år for år i denne regerings tid, er det urovækkende. De stigninger i kroner og øre, som har fundet sted, sluges først og fremmest af lønstigninger og drift, og til nye fremstød er der vitterlig ikke plads.

I betragtning af, at kulturministeriet i høj grad skulle dække et område, der skulle imødekomme kravet om større trivsel, som vi møder det gang på gang, ikke mindst hos de unge, er jeg ikke helt sikker på, at den støvsugerbande, der har hærget ministerierne og de offentlige institutioners budget, har gjort ret i at sætte en bremse så hårdt netop på kulturinvesteringerne. Må jeg i en parentes lige indskyde, at hvis regeringen i sin politik regner med at begrænse forbruget på nær sagt alle områder, er det så rimeligt også at nedskære Danmarks radio og TV, hvis massemedier netop burde have øgede muligheder for at kunne give befolkningen i hvert fald en slags kompensation for det, den ellers må forsage?

Det væsentlige, jeg vil understrege, er, at regeringen i øjeblikket ved at bremse initiativ og aktivitet inden for kulturministeriets område gør fremtiden en dårlig tjeneste. Det, der sker nu, er faktisk et kulturstop, og det harmonerer meget dårligt med såvel betænkning nr. 517 som regeringens tale om den trivsel — og jeg kommer tilbage til netop dette — den ønsker at sikre menneskene i et moderne teknologisk samfund.

Adam Møller: Jeg er ganske enig med socialdemokratiets ordfører om, at dette lov-

[Adam Møller.]

forslag om udskydelse af revisionen ikke giver anledning til mange bemærkninger, og jeg skal derfor for mit vedkommende heller ikke gå ind i en almindelig kulturdebat på dette forslags foranledning.

Derimod synes jeg, det er rimeligt, at man, når vi behandler forslaget her, understreger, at der, sidst da vi gennemførte loven om musikkonservatorierne i Esbjerg, Ålborg og Odense, var ganske bred enighed i tinget om, at vi gerne ville have disse musikkonservatorier, som hidtil har løbet med trekyart tilskud fra statens side og med den sidste fjerdedel tilskud til driften fra kommunal side, indpasset på samme måde som de to andre musikkonservatorier, vi har, konservatoriet her i København og konservatoriet i Århus. Det var en betragtning, som vi fra alle sider syntes var rimelig, at man både af hensyn til de pågældende landsdele og af hensyn til de musikstuderende naturligvis måtte ligestille disse konservatorier med hensyn til den støtte, man giver fra statens side.

Derfor kunne man naturligvis have ønsket, at det havde været muligt at gennemføre en revision af loven i indværende folketingssamling. Men jeg synes, at ministeren for kulturelle anliggender giver en ganske relevant begrundelse for, at man alligevel ikke kan gøre det, idet man må passe disse konservatorier ind i det almindelige uddannelsesmiljø, der skal være i de tre områder, der her er tale om. Og da vi først sent på sidste folketingsår traf endelig beslutning om, hvor de pågældende uddannelsescentre skulle ligge, er det rimeligt, at der nu bliver foretaget en gennemarbejdning, således at vi virkelig kan få en god placering af det samlede uddannelsesmiljø i de pågældende områder.

Nu er vi altså nået så langt — og jeg hilser det med glæde — at ministeren har nedsat et udvalg, hvis kommissorium jeg på mit partis vegne kan tiltræde, og dette udvalg har nu mulighed for at arbejde. Efter at vi har truffet beslutning om uddannelsescen-

trene og vi i de senere år er kommet ind på også at vise positiv interesse for den højere uddannelse og den kulturelle udfoldelse, der finder sted i andre egne af landet end hovedstadsområdet og Århusområdet, mener jeg, vi har grund til at forvente, at der vil komme en både hensigtsmæssig og rimelig indpasning af musikkonservatorierne i det uddannelsesmiljø, der skal være i de pågældende områder.

Jeg ser altså hen til den betænkning, udvalget vil komme med. Jeg mener ikke, der på nuværende tidspunkt skulle være nogen anledning til, at vi i forbindelse med denne udskydelse med et år af revisionen skulle have en udvalgsbehandling her i folketinget, og jeg kan altså anbefale en velvillig behandling af forslaget.

Merete Bjørn Hanssen: Jeg skal ganske kort på mit partis vegne anbefale ministerens forslag om at udskyde revisionen af loven om statsstøtte til de tre musikkonservatorier i Esbjerg, Odense og Ålborg.

Vi er i mit parti tilfredse med, at kulturministeren nu vil lade et udvalg belyse alle problemer i forbindelse med en statsovertagelse også af disse konservatoriers drift. Principielt må en sådan statsovertagelse af driften være det rigtige, og jeg vil gerne gentage de to hovedsynspunkter, der taler herfor, og som jeg ofte har fremført i kulturdebatten på mit partis vegne, nemlig at vi kan fremme decentraliseringen, og at vi må sikre, at uddannelsesstandarden på de kulturelle områder — her konkret altså på de musik-kulturelle områder — holder mål med udviklingen på det øvrige uddannelsesfelt.

Hertil kan føjes, at det også bliver en opgave for det nye udvalg at undersøge mulighederne for at indplacere konservatorierne i det samlede uddannelsesbillede.

Jeg håber, at det nye udvalgsarbejde vil give os det fornødne grundlag for at træffe de beslutninger, som både uddannelsespolitisk og kulturpolitisk fremmer vores principielle målsætninger, og jeg vil derfor anbefale ministerens forslag og vil også anbefale,

[Merete Bjørn Hanssen.]

at det går til anden behandling uden udvalgsbehandling.

Meta Ditzel: Fra mit partis side vil vi også anbefale, at revisionen udskydes. Men jeg vil dog gerne tilføje, at vi håber, det så virkelig bliver muligt næste år at drøfte problemerne, bl. a. problemet om statens overtagelse af musikkonservatorierne på linje med konservatorierne i Århus og København. Man har netop ønsket at skabe samme muligheder for videregående uddannelser ved de fem musikkonservatorier, og derfor vil man også synes, at de skal have samme økonomiske muligheder.

Med indsættelsen af bestemmelsen om lovens revision har man ment, at man da skulle få mulighed for at vurdere virkningerne af den uddannelse, man havde sat i gang, og at man også skulle drøfte placeringen af de tre landsdelskonservatorier i forhold til placeringen af statskonservatorierne.

Det er blevet nævnt, at der er blevet nedsat et udvalg til at undersøge de problemer, som dukker op i forbindelse med musikkonservatoriernes placering i uddannelsescentrene, og jeg håber, at udvalget vil komme til en konklusion, så vi får de ting klaret i løbet af året, og at man under overvejelserne med hensyn til muligt statsdrevne konservatorier til den tid vil kunne gøre rede for, hvor stor betydning landsdelskonservatorierne har, netop derved at de er placeret ude omkring i provinsen.

Jeg tror, at landsdelskonservatorierne betyder en hel del for musiklivet i de områder, hvor de er anbragt, og jeg ville også gerne, om ministeren kunne svare på, om man har nogen mening om, hvordan arbejdet foregår nu og vil kunne foregå i det kommende år, om der er så stor forståelse hos kommunerne, at det vil kunne foregå ret gnidningsfrit og uden at skade den kulturelle udvikling, som man mener der også bør være inden for musikområdet.

Med disse ord vil jeg gerne sige, at mit parti tiltræder forslaget om udskydelse af revisionen og anbefaler, at man undlader udvalgsbehandling.

Villy Christensen: Den begrundelse, kulturministeren har givet for udsættelse af

revisionen af loven om statsstøtte til musikkonservatorierne i Ålborg, Odense og Esbjerg til folketingsåret 1971-72, kan vi i socialistisk folkeparti godt acceptere.

Det er oplyst, at ministeriet har taget skridt til nedsættelse af et udvalg med repræsentanter for statskonservatorierne, de tre landsdelskonservatorier og planlægningsrådet for de højere uddannelser; som skal komme med forslag til disse tre musikkonservatoriernes undervisningsmæssige placering, dels i relation til de eksisterende statslige konservatorier, dels i forbindelse med de kommende universitetscentre, og ud fra en sådan planlægnings nødvendighed kan jeg på min gruppes vegne anbefale lovforslaget til en velvillig behandling.

Jeg vil dog tilføje, at jeg mener ikke, vi vedblivende kan udsætte statens overtagelse af den fulde drift ved disse tre konservatorier, da jeg ser det som statens pligt at betale al uddannelse, men jeg håber, at vi senest til næste samling overtager alle omkostningerne ved driften af disse tre konservatorier.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helveg Petersen): Jeg takker ordførerne for tilslutningen til lovforslaget.

Hr. Niels Matthiasen rejste nogle spørgsmål om rekrutteringen. Jeg kan oplyse, at der ved de jyske musikkonservatorier bortset fra Århus er ca. 200 elever, og at der i Århus er 160 og i København 340 elever. Jeg tror, man må erkende, at jyske musikkonservatorier i høj grad er konservatorier for egen, og på den måde mener jeg at kunne sige, at de samarbejdsproblemer, som fru Meta Ditzel var inde på, er løst tilfredsstillende.

Det var nødvendigt at udsætte revisionen, fordi vi ikke syntes, vi med rimelighed kunne tage det videre skridt, før vi havde set, hvordan vi indpassede disse konservatorier i centrene. Vi har først haft mulighed for nu at drøfte med planlægningsrådet, hvad det mente vi skulle gøre, og det tilrådede, at vi nedsatte et udvalg. Det er det, der er sket, og jeg har forstået, at man tilslutter sig dette.

Hr. Niels Matthiasen fandt anledning til at starte en debat, som vi vel nok skal gemme til en anden lejlighed. Jeg havde også indtryk af, at det var noget anstrengt.

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

Han så så vred ud, hvad han jo slet ikke plejer. Han havde omhyggeligt noteret ned, hvad han her ville sige, og det skulle altså frem. Jeg tror, hr. Niels Matthiasen skulle have ladet være med det. Hvis vi ser på, hvad der er gennemført af kulturpolitiske love, så står det antal mere end rigeligt mål med, hvad der blev gennemført i min nærmeste forgængers tid. Prøv bare at se på antallet. Derudover er det stillet i udsigt, at vi i denne samling skal revidere to museumslove, at vi skal have film- og biografloven til revision, og at vi eventuelt får radioloven frem foruden biblioteksloven. Så har vi næsten været hele repertoiret igennem. Sammenholder man det med de love, der er gennemført i de foregående samlinger, så tror jeg ikke, hr. Niels Matthiasens karakteristisk af regeringens kulturpolitik holder.

Når hr. Niels Matthiasen begynder at diskutere procenter, må han huske, at det netop drejer sig om år, hvor den sociale sektor og uddannelsessektoren eksploderer, hvor udgifterne stiger med milliardbeløb, hvorfor det kan være meget svært for et ministerium som vort at holde den procentvise andel. Men der er andre ministerier, der deler skæbne med os netop på dette felt. Kritikken hviler på et for let grundlag, hvilket jeg tror man vil erkende, hvis man kigger nærmere på de tal. Vi er jo bundet til at gennemføre disse vældige skridt frem på det sociale og det uddannelsesmæssige område, for her er automatikken knyttet til den talmæssige vækst, der finder sted. Dette argument kan man ikke på samme måde bruge på det kulturpolitiske felt.

Jeg vil gerne sige én ting til, idet jeg regner med, vi kommer tilbage til det, for jeg ser gerne, at vi diskuterer: jeg mener ikke, vi yder nok på det kulturelle område. Jeg vil bare ikke gerne have, man bruger stærkere ord, end man kan stå ved. Der skal være rimelighed i den måde, hvorpå man fremstiller tingene.

Der er en tendens, som jeg mener er meget afgørende for os, når det drejer sig om fremtiden. Vi oplever næsten hver eneste dag — ellers læs aviserne — hvordan der rejses kritik imod den ene eller den anden ytringsform, som staten finansierer. Det er vi enige om at vi må acceptere, fordi vi er enige om, at vi må have den tolerance. Vi må accep-

tere ting, vi ikke kan godtage, som vi ikke personligt synes om. Vi må acceptere, at staten ikke kan sættes til at dirigere kunstlivet. Vi må være parat til at yde støtte, men vi kan ikke sidde og bestemme retningerne, for så lurer ensretningen om hjørnet, og så ved vi, hvad der kan ske, hvis de forkerte folk får fat i tøjlerne.

Det står for mig som en opgave, om vi ikke kan drage folk i højere grad ind i forståelse for kulturpolitikken, og derfor har vi fra kulturministeriet taget skridt til i højere grad at inddrage kommuner og amter i bestræbelserne. Hvis man så siger, at det ikke koster penge, så synes jeg, det er for let at komme om ved det, for det koster naturligvis penge i kommunerne og i amterne. Det er mig bekendt, at man på amtsbudgetterne nu opererer med beløb, der er afsat til kulturelle formål.

Når vi fra kulturministeriet tager disse møder, disse forhandlinger, så er det, for at vi i højere grad kan få det ud på det lokale plan. Det er jo dér, det afgøres, om der virkelig skal ske en kulturel udvikling. Det afgøres ikke ved, at vi har nogle statsinstitutioner. Det skal også til, men det er altså ikke det eneste. Jeg mener, vi i høj grad må sætte ind just på det lokale plan for at få folk inddraget i forståelsen af alt det, der har med kunstformidling at gøre. Her tror jeg at hovedindsatsen skal gøres.

Det er et arbejde, der ikke nødvendigvis behøver at give sig udslag i lovændringer på alle områder. Der er områder inden for det kulturpolitiske, hvor vi ikke er i stand til at klare os ved lovparagraffer, men hvor vi simpelt hen må se, om vi kan få ting til at gå i gang. Her tænker jeg ikke mindst på alt det, der har med miljøerne at gøre. Her er en opgave. Vi må prøve på at interessere de enkelte borgere mere for problemløsningerne, end vi i øjeblikket har gjort det. Der er tendenser til en større forståelse for det medansvar, man har her, og det ville glæde mig kolossalt meget, om vi fik en folkebevægelse, der svarer til den, vi havde, da vi lavede forsamlingshusene, så folk sagde: nu vil vi prøve på at finde frem til løsninger af de samværsproblemer, vi har, de ønsker, vi har om i højere grad at kunne mødes og drøfte tingene i fællesskab og udfolde vore interesser i fællesskab.

Det er kulturpolitiske problemer, som jeg

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

håber vi kommer tilbage til. Jeg synes altså, at hr. Niels Matthiasen skal lade være med at rette et så frontalt angreb på regeringen for at misligholde det kulturelle område. Se nu på tallene, når de kommer frem, og læg så mærke til, hvad det er for love, vi kommer til at diskutere i vinter. Det skal nok give anledning til, at vi kommer ind på de væsentlige sider af kulturpolitikens problemer.

Formanden: Hr. Niels Matthiasen har ordet, men jeg minder om, at den sag, vi behandler, er forslag til lov om ændring af lov om statsstøtte til musikonservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg.

Niels Matthiasen: Derfor skal jeg da takke ministeren for de oplysninger, han gav om konservatorierne. Det eneste, jeg gerne ville gentage, var, at jeg synes også, det ville være interessant at få at vide, hvordan rekrutteringen til de forskellige konservatorier er. Det er et af de spørgsmål, vi har diskuteret i forbindelse med den lige adgang til uddannelsen, om den virkelig, når vi har skabt denne lige adgang, kommer til at manifestere sig i sammensætningen af eleverne på konservatorierne.

Selvfølgelig skal vi ikke have en kulturdebat her, selv om jeg meget gerne så, vi engang fik det i folketinget, hvor man kunne tage en debat om kulturpolitikken over en bred front, men jeg skal lige gøre den bemærkning, at jeg er skam slet ikke vred. Jeg er måske lidt bedrøvet, fordi jeg synes, det er et så væsentligt område. Når man taler om kulturministeriets placering og om, at det må dele vilkår med andre ministerier, så er det et spørgsmål om prioriteringen, og jeg mener, at i hele den proces, vi er inde i, hvor vi taler om fremmedgørelse og om teknologi osv., har kulturministeriet en ganske bestemt opgave: at gå ud og præsentere tilbud, skabe muligheden for at levere tilbud til folk. Det var det, jeg gerne lige ville have understreget ved denne lejlighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om beskatningen af pensionsordninger m. v.,

forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Ændringer i forbindelse med lov om beskatningen af pensionsordninger m. v.),

forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.,

forslag til lov om ændring af lov om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m. v.

og

forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Ændringer i forbindelse med lov om beskatningen af pensionsordninger m. v.).

Valgt blev: *Havnstrup Clemmensen, Asger Jensen, Langkilde, Clara Munck, Nordqvist, Martin Pedersen, Helge von Rosen, Niels Andersen, Jens Foged, Jens Frandsen, Grünbaum, Las Groes, Ove Hansen, Per Hækkerup, Egon Jensen, Hans Lund og Omann.*

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af folketinget Kai Moltke har meddelt mig, at han ønsker til justitsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Agter ministeren at foreslå en ændring i straffelovens lidet effektive ågerparagraf (paragraf 282), eller skal udlånsrente på op til 300 pct. p. a. fortsat være legal inden for rammerne af regeringens såkaldte indkomstpolitik?“

Medlem af folketinget Hanne Reintoft har meddelt mig, at hun ønsker til boligministeren at stille følgende spørgsmål:

„Hvilke skridt agter ministeren at foretage for at hindre, at der gives tilladelse til modernisering af gamle, utidssvarende ejendomme mod lejernes ønske?“

Medlem af folketinget Hanne Reintoft har meddelt mig, at hun ønsker til udenrigsministeren at stille følgende spørgsmål:

[Formanden.]

„Finder ministeren ikke — under henvisning til folketingets ofte udtalte ønsker om fred i Vietnam — at det er på tide i det omfang, det er muligt, og i de internationale organer, hvor Danmark har sæde, at støtte den provisoriske, revolutionære regering i Sydvietnam i gennemførelse af dens konstruktive program til afslutning af krigen i Vietnam?“

Spørgsmålene vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Formanden: Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 22. oktober, kl. 13 med følgende dagsorden:

- 1) *Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Stinus.*
- 2) *Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Stinus.*
- 3) *Første behandling af:*
 Forslag til lov om ændring af lov om mindstepriser for fisk.
- 4) *Første behandling af:*
 Forslag til lov om ændring af lov om udførsel af fisk og fiskevarer.
- 5) *Første behandling af:*
 Forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod olieforurening af havet.
- 6) *Første behandling af:*
 Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond.
- 7) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*
 Forslag til lov om Danmarks forvaltningshøjskove.

Mødet hævet kl. 15.07.

13. møde.

Torsdag den 22. oktober kl. 13.

Formanden: Fra medlem af folketinget *Orla Møller* har jeg modtaget meddelelse om, at han som følge af deltagelse i De Forenede Nationers generalforsamling ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 1 måned, hvorfor han anmoder om orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv fra og med den 2. november d. å. samt om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Medlemmer af folketinget *Erling Dinesen*, *Karen Andersen (Dahlerup)*, *Poul Dalsager*, *Jørgen Peder Hansen*, *Egon Jensen* og *K. J. Mortensen* har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer. (Udvidelse af lovens område, forlængelse af visse opsigelsesvarsler samt begrænsning af adgangen til at indgå konkurrenceklausul m. v.).

Socialudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløbet),
 forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v. (Forhøjelse af ydelser),
 forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Forhøjelse af grundbeløb) og
 forslag til lov om ændring af lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister. (Forhøjelse af beløb til personlige fornødenheder).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlem af folketinget *Lene Bro* har meddelt mig, at hun ønsker til undervisningsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren sørge for, at oplysninger i vidnesbyrd ved udgangen af skolen om elevens „særligt fremtrædende karaktertræk“ ikke udarbejdes så kategorisk, som det i øjeblikket er tilfældet?“

Medlem af folketinget *Merete Bjørn Hanssen* har meddelt mig, at hun ønsker til